

A 90 éves KOVÁCS LÁSZLÓ köszöntése

Kedves László Testvérünk!

Két okból is ezzel az ikonikus mondattal szólítottunk meg:

Elsősorban arra emlékeztet, hogy eddigi életed éppen középtáján vetted a bátorságot, és az akkori (1981) hazai egyházi hierarchia csúcsán álló bíboros-prímás-érseknek írt leveledet kezdted így, az ő nem kis felháborodására, amit – sajnos, de – természetesen a szankciók is követtek.

A másik ok a fontosabb: Testvérünk vagy valóban, a szó teljes és jézusi értelmében, hiszen radikális evangéliumi látásmódod, széleskörű tudásod, példamutatóan szorgalmas szolgálatod mellett is oly szerénységgel, jóindulattal és önzetlen szeretettel fordulsz bármelyikünk felé, mint egy igazi édestestvér.

Sokszor láttuk, hogy tartózkodsz a nyílt színi ünnepléstől, de nézd ezt el nekünk, mert valóban „dicsérni jöttünk” most, amikor rápillantunk az elmúlt kilenc évtizednyi *film* főbb mozzanataira, amelynek Te voltál a főszereplője.

Nagyoroszból indulva pappá szenteltek 1959-ben – bár a teológiai professzorok vallási teóriái miatt némi megtorpanással –, majd ott, a szülőfaludban káplánkodtál nyolc évig. Ezt követően az angyalföldi és Alsó-vízivárosi kitérő után a Tisztviselőtelepre, a Rezső térre kerültél (1969-72), ahol – saját bevallásod szerint – visszanyerted hitedet és tulajdonképpen az életedet. Új időszámítás kezdődött ugyanis, mert itt megismerted Andit, aki beszervezett a Bokorba, és itt találkoztál Dombi Feri bácsival, majd Bulányi Gyurka bácsival, aki a titkos lelkigyakorlatán bemutatta azt a szeretetközpontú teológiát, amelyben nincs ellentmondás, és azt az életvitelt, amely valóban jézusinak mondható. Téged mindez „felszabadított”, és aztán már a szószékről hirdetted, miben is áll a kereszténység.

A lelkigyakorlat miatt azonban büntetésből sürgősen elhelyeztek, előbb a Tabánba (1974-ig), majd a Domiba, ahol Andival és másokkal lelkesen folytattad az Isten Országának építését minden lehetséges módon: prédikációkkal, színdarabokkal, közösségek létrehozásával, magánházaknál tartott titkos misékkal, hittanokkal... – és mindezt besúgás, feljelentés, ÁEH, rendőrautók, igazoltatások, útlelvélbevonások, áthelyezések stb. közepette.

Olyan népszerű voltál, olyan sok fiataalt vonzottál magad köré a rizikós körülmények ellenére, hogy 1981 nyarán meghívtak pl. a hajósi ifjúsági búcsúra prédikálni. Várható volt, hogy az ÁEH ismét beavatkozik az Egyház belügyeibe... Letiltották a beszédedet, amiből végül „hozzászólás” lett, s szót kapván elmondtad, mi volt a kulisszák mögött, és tiltakoztál az ellen, hogy az Egyház felelős vezetői azoknak az ateista állami parancsoknak a végrehajtói lettek, amelyeknek az volt a céljuk, hogy a vallás elhaljon. És elmondtad a szegény Jézus, a szolga Jézus és a szelíd Jézus evangéliumát is.

Az ifjúsági búcsú nem múlt el következmények nélkül, fél évre felfüggesztettek a papi tevékenység alól, Budapest területéről is kitiltva, és Márianosztrára (a börtön melletti plébániára) internálás lett a vége, majd Annavölgyben kötöttél ki (1982-1990). Ez volt az utolsó állomáshelyed. A Bokor pedig egy szívvel kiállt melletted és az általad képviselt, felerősített eszmények mellett.

Hosszasan tudnánk sorolni, mennyi mindenre vállalkoztál, milyen maradandó értékeket hoztál létre elméleti alapozással, fogalmi tisztázással és a gyakorlatban egyaránt a következő, már nyugdíjas éveidben is a Bokor által építeni szándékolt új világ, a földi mennyország megvalósításában. Ehelyett csak címszavakba sűrítve utalunk (és nem is teljeskörűen) a színes csokorra: misék felnőtteknek és gyerekeknek, elmélkedések, hittanok, előadások, lelki gyakorlatok, lelki vezetés, jegyesoktatás, esküvők, katekumenátus, etika tankönyv, színdarabok, filmklub, Bokor Egyesület, s még a Bokorporta gondnokság is, ... és folytathatja mindenki ismeretei, érintettsége szerint.

Három kisközösség tagja vagy, három korosztályból: a Gyökér, az EK, az X-közi. Mindegyik különleges számodra, valamiért mindegyik a „szíved csücske” – és a megkülönböztetett, segítő szeretetet minden tag érzi, értékeli.

Családi közösséged is van, ez a legbelső köröd: a minden körülmények között melletted álló, támogató társad, Ági; három lányotok; és a jövő nemzedéke: kilenc unokátok, akik előtt még sok tanulás áll az életúton, de történelmi tetteid, evangéliumi alapokon nyugvó, tisztázó írásaidd, elmélkedéseid példa és eligazítás lehet számukra.

Fogadott családod tagjai is hálát adnak küzdelmes, kiemelkedő életedért, és kérjük Istenünk áldását számodra!

Isten élteszen!

2026. január 4.

a Bokor